

คริปโตศึกษา

CRYPTO STUDY

พศ.ดร.ธัญพัทธ์ ไคร้วานิช
พศ.ดร.เทอดศักดิ์ ชมโด้สุวรรณ

คณะเศรษฐศาสตร์

มหาวิทยาลัยรังสิต

คริปโตศึกษา

Crypto Study

ราคา 350 บาท

ผู้แต่ง ผศ. ดร. ธานีพัทธ์ โค้ววานิช และ ผศ. ดร. เทอดศักดิ์ ชมโตะสุวรรณ
สงวนลิขสิทธิ์ ห้ามลอกเลียนแบบไม่ว่าส่วนใดส่วนหนึ่งของหนังสือนี้ นอกจากได้รับอนุญาต

พิมพ์ครั้งที่ 1 – มกราคม 2566 จำนวน 100 เล่ม

ผู้รับผิดชอบจัดการพิมพ์ บริษัท เอ็ม.วาย.อาร์ คอสเมติกส์ โซลูชัน จำกัด

เลขที่ 219 ถนนวัชรพล แขวงท่าแร้ง เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร 10220

โทร. 02-9498944 ต่อ 20

โรงพิมพ์ สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยรังสิต

สำนักพิมพ์ (มหาวิทยาลัยรังสิต) อาคาร 10 ชั้น 8 เทศบาลเมืองปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี 12000

โทร. 02-9972222

ผู้จัดจำหน่าย บริษัท เอ็ม.วาย.อาร์ คอสเมติกส์ โซลูชัน จำกัด

เลขที่ 219 ถนนวัชรพล แขวงท่าแร้ง เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร 10220

โทร. 02-9498944 ต่อ 20

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ

ธานีพัทธ์ โค้ววานิช.

คริปโตศึกษา. -- กรุงเทพฯ : เอ็ม.วาย.อาร์ คอสเมติกส์ โซลูชัน,

2566.

120 หน้า.

การเงิน. I. เทอดศักดิ์ ชมโตะสุวรรณ, ผู้แต่งร่วม. II. ชื่อเรื่อง.

332

ISBN 978-616-94091-2-0

978-616-94091-2-0

คำนำ

เอกสารประกอบการสอนวิชาคริปโตศึกษา (Crypto Study) เรียบเรียง ขึ้นเพื่อใช้เป็นตำราประกอบการสอน ประกอบไปด้วยเนื้อหาทั้งหมด 10 บท โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้อ่านมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับคริปโตศึกษา และเพื่อเป็นแนวทางในการนำความรู้ไปปรับใช้ การดำเนินชีวิตประจำวัน ในเศรษฐกิจและสังคมปัจจุบัน

อัญพัทธ์ วัฒนกุล
ศาสตราจารย์ ดร. โสภณ สุวรรณ

สารบัญ

บทที่ 1 พื้นฐานทางเศรษฐศาสตร์เกี่ยวกับเศรษฐกิจการเงิน	1
บทที่ 2 ประวัติศาสตร์เศรษฐกิจและการเงินโลก	15
บทที่ 3 นวัตกรรมและเทคโนโลยีเกี่ยวกับการเงิน	24
บทที่ 4 บิตคอยน์	36
บทที่ 5 อีเธอร์เรียม	44
บทที่ 6 บล็อกเชน และระบบการเงินไร้ศูนย์กลาง	53
บทที่ 7 สินทรัพย์ดิจิทัล กฎหมาย และนโยบายรัฐเกี่ยวกับสกุลเงินคริปโต	69
บทที่ 8 อุปทาน และการสร้างตลาดโทเคน	85
บทที่ 9 สกุลเงินดิจิทัลที่ออกโดยธนาคารกลาง	98
บทที่ 10 แนวโน้มของเงินคริปโตในอนาคต	105
บรรณานุกรม	111
ดัชนี	115

บทที่ 1

พื้นฐานทางเศรษฐศาสตร์เกี่ยวกับเศรษฐกิจการเงิน

เศรษฐศาสตร์ เป็นวิชาที่ว่าด้วยการจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดไปใช้ในทางเลือกต่าง ๆ เพื่อให้ประชาชนเกิดความพอใจมากที่สุดทั้งนี้เนื่องจากทรัพยากรธรรมชาติมีจำกัดขณะที่ความต้องการของมนุษย์มีไม่จำกัด ดังนั้น วิชาเศรษฐศาสตร์จึงต้องจัดสรรทรัพยากรที่มีอย่างจำกัดไปผลิตสินค้าต่าง ๆ เพื่อสนองความต้องการของมนุษย์ซึ่งมีอยู่อย่างไม่จำกัดให้ได้รับความพอใจสูงสุด เศรษฐศาสตร์ เป็นวิชาหนึ่งซึ่งสังคมศาสตร์ ศึกษาเกี่ยวกับการเลือกวิธีการจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดไปในการผลิตสินค้าและบริการ เพื่อตอบสนองความต้องการของมนุษย์ที่มีไม่จำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด

แนวคิดทางเศรษฐศาสตร์มีการพัฒนาเป็นลำดับ ๆ จากลัทธิพ่อค้า (Mercantilism) คือพวกที่นิยมในการทำการค้า นักพาณิชย์นิยมมีความมั่งคั่งของประเทศที่มีความมั่งคั่งในทางเศรษฐกิจก็ต่อเมื่อประเทศมีดุลการค้าที่เกินดุล (Surplus Balance of Trade) และสนับสนุนให้รัฐบาลเข้ามามีบทบาทในการควบคุม และแทรกแซงกิจกรรมทางเศรษฐกิจ เช่น การนำเข้าของดัมพ์ สมิท ผู้ได้รับการขนานนามว่าเป็นบิดาแห่งวิชาเศรษฐศาสตร์ เชื่อว่าเศรษฐกิจของประเทศจะมั่งคั่งก็ต่อเมื่อรัฐไม่เข้ามาแทรกแซงในกิจกรรมทางเศรษฐกิจ โดยปล่อยให้กลไกตลาด (ราคา) เป็นกลไกในการจัดสรรทรัพยากร สำนักนีโอคลาสสิก คล้ายกับของกลุ่มคลาสสิก คือสนับสนุนแนวคิดเศรษฐกิจแบบเสรี โดยเน้นให้มีการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า และประหยัด เศรษฐศาสตร์สำนักเคนส์ (Keynesian Economics) สนับสนุนให้รัฐเข้ามามีบทบาทในกิจกรรมทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะการคลังเข้ามาเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจให้มีการขยายตัวไปในทิศทางที่พึงปรารถนา

ปัจจุบัน การศึกษาเศรษฐศาสตร์ออกเป็น 2 สาขา คือ เศรษฐศาสตร์จุลภาค (ศึกษาเกี่ยวกับเศรษฐกิจส่วนย่อย) กับเศรษฐศาสตร์มหภาค (ศึกษาเกี่ยวกับเศรษฐกิจส่วนรวม) ผู้ที่จะศึกษาเศรษฐศาสตร์ได้ดี และสามารถนำความรู้ทางเศรษฐศาสตร์ไปใช้ให้เกิดผล นอกจากจะต้องศึกษาเศรษฐศาสตร์ทั้งสองสาขาเป็นอย่างดีแล้ว ยังจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในศาสตร์อื่น ๆ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐศาสตร์ด้วย เช่น นิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ จิตวิทยา ประวัติศาสตร์ บริหารธุรกิจ คณิตศาสตร์และสถิติ เป็นต้น และจากความไม่สมดุลระหว่างปริมาณทรัพยากรของโลกกับความต้องการ ของมนุษย์ ทำให้ทุก ๆ ประเทศในโลกต่างประสบ

กับปัญหาพื้นฐานทางเศรษฐกิจ 3 ประการ คือ ผลิตอะไร ผลิตอย่างไร และผลิตเพื่อใคร ซึ่งแนวทางการแก้ไข ปัญหาพื้นฐานก็ขึ้นอยู่กับว่าประเทศนั้น ๆ เป็นระบบเศรษฐกิจแบบใด กล่าวคือ หากเป็นระบบทุนนิยมจะใช้ กลไกราคา ระบบคอมมิวนิสต์จะใช้กลไกรัฐ ระบบเศรษฐกิจแบบสังคมนิยมจะใช้กลไกรัฐเป็นหลัก กลไกราคามี บทบาทอยู่บ้างแต่ค่อนข้างจำกัด ส่วนระบบเศรษฐกิจแบบผสมจะใช้ทั้งกลไกราคาและกลไกรัฐร่วมกันในการ จัดสรรทรัพยากร

1.1 อุปสงค์ อุปทาน ด้านการเงิน

ในระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยมและแบบผสม กลไกราคาถือได้ว่าเป็นเครื่องมือในการแก้ปัญหา พื้นฐานทางเศรษฐกิจว่าจะผลิตอะไร และผลิตอย่างไร ซึ่งสิ่งที่เรากำลังจะพูดถึงในตอนนี้คือ อุปสงค์และอุปทานในทาง เศรษฐกิจ คือ อุปสงค์ของผู้บริโภค และอุปทานของผู้ผลิตนั่นเอง

ในการดำเนินนโยบายเศรษฐกิจ

อุปสงค์ (Demand) หมายถึง ปริมาณสินค้าและบริการชนิดใดชนิดหนึ่งที่มีผู้ต้องการซื้อ ณ ระดับ ราคาต่าง ๆ ของสินค้าชนิดนั้น ๆ ในระยะเวลาใดเวลาหนึ่ง โดยสมมติให้ปัจจัยอื่น ๆ ที่กำหนดอุปสงค์คงที่ ความต้องการในที่นี้ต้องมีอำนาจ ด้วย กล่าวคือ ใดบุคคลหนึ่งมีแต่ความต้องการในตัวสินค้าโดยไม่มีเงินที่จะ จ่ายซื้อ เราเรียกความต้องการลักษณะนี้ว่า “ความต้องการ” ไม่ใช่ อุปสงค์ ดังนั้น องค์ประกอบของอุปสงค์ จะประกอบด้วย ความต้องการและอำนาจซื้อ

อุปทาน (Supply) หมายถึง ปริมาณสินค้าและบริการชนิดใดชนิดหนึ่งที่ถูกผลิตเต็มใจนำออกเสนอ ขายในตลาดภายในระยะเวลาหนึ่ง ณ ระดับราคาต่าง ๆ กันของสินค้าและบริการนั้น โดยสมมติให้ปัจจัยอื่น ๆ ที่กำหนดอุปทานคงที่ จากความหมายของอุปทาน จะเห็นว่าอุปทานประกอบด้วย 2 ส่วนสำคัญ คือ

1) ความเต็มใจที่จะเสนอขายหรือให้บริการ กล่าวคือ ณ ระดับราคาต่าง ๆ ที่ตลาดกำหนด มาให้ ผู้ผลิตหรือผู้ประกอบการมีความยินดีหรือเต็มใจที่จะเสนอขายสินค้าหรือให้บริการตามความต้องการซื้อ ของผู้บริโภค

2) ความสามารถในการจัดหาเสนอขายหรือให้บริการ กล่าวคือ ผู้ผลิต หรือ ผู้ประกอบการจะต้องจัดหาให้มีสินค้าหรือบริการอย่างเพียงพอที่จะตอบสนองความต้องการซื้อของผู้บริโภค ณ

ระดับราคาของตลาดในขณะนั้น ๆ (สามารถเสนอขายหรือให้บริการได้) เมื่อกล่าวถึงคำว่า อุปทาน จะเป็นการมองทางด้านของผู้ผลิตซึ่งตรงข้ามกับอุปสงค์ที่เป็นการมองทางด้านของผู้บริโภค ในทางเศรษฐศาสตร์แล้วความสัมพันธ์ของราคาสินค้าที่มีต่ออุปทานของสินค้านั้นจะเป็นไปตามกฎของอุปทาน (Law of Supply)

รัฐบาลในประเทศต่าง ๆ มักจะเน้นนโยบายและมาตรการที่มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจทางด้านอุปสงค์ (Demand) เพื่อกระตุ้นความเจริญเติบโตและรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ เช่น การดำเนินนโยบายการเงิน การคลัง และการค้าต่างประเทศ เพื่อให้เกิดผลต่ออุปสงค์มวลรวม ซึ่งมีตัวแปรที่สำคัญคือ การบริโภค การลงทุน และการใช้จ่ายของรัฐบาล ตลอดจนส่งเสริมให้มีอุปสงค์ต่อสินค้าออกมากขึ้น และการกีดกัน การนำเข้า ด้วยมาตรการต่าง ๆ เพื่อให้ประชาชนหันมาใช้สินค้าที่ผลิตภายในประเทศมากขึ้น ความหมายอีกอย่างหนึ่งของ การจัดการทางด้านอุปสงค์คือ การใช้วิธีการหรือมาตรการทางด้านอุปสงค์ เพื่อให้มีการใช้ทรัพยากรมีประสิทธิภาพมากขึ้น เช่น ในการใช้น้ำมันหรือทรัพยากรธรรมชาติอื่น ๆ อาจใช้มาตรการทางด้านราคาและการให้ข่าวสารข้อมูลแก่ผู้บริโภค เพื่อให้มีการใช้ทรัพยากรที่สิ้นเปลืองอย่างประหยัด อย่างไรก็ตาม ในประเทศต่าง ๆ ก็มีนโยบายและมาตรการทางด้านอุปทาน (Supply) เช่น การส่งเสริมการพัฒนาผลิตภัณฑ์ในภาคเศรษฐกิจต่าง ๆ การสร้างสิ่งสาธารณูปโภค และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ แต่นโยบายด้านอุปทานมักถูกมองว่าเป็นนโยบายที่ไม่อาจเห็นผลได้ชัดเจนในระยะสั้น และไม่สามารถนำมาใช้ในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของประเทศที่ต้องเผชิญอยู่ในขณะนี้ ขณะหนึ่งได้มองกันทั่วทั้งที่ นอกจากนั้น นโยบายทางด้านอุปทาน ก็ไม่ได้รับการพิจารณามากนักในวิชาเศรษฐศาสตร์ทั่วไป แม้เศรษฐศาสตร์ทางด้านอุปทานจะมีการศึกษากันในวิชาเฉพาะในแขนงต่าง ๆ เช่น เศรษฐศาสตร์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรมนุษย์ การเกษตรและอุตสาหกรรม แต่แนวคิดและข้อสรุปของเศรษฐศาสตร์อุปทานนี้ มักไม่มีการนำมาเชื่อมโยงกับการแก้ปัญหาเศรษฐกิจมหภาคของประเทศ เช่น ปัญหาเงินเฟ้อ การกระตุ้นการขยายตัวทางเศรษฐกิจ และการแก้ปัญหาการว่างงาน